

# Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

## Prețul abonamentului :

Parohiile cl. I. pe un an . . . . . 800 Lei  
Parohiile cl. II. . . . . 700 Lei  
Parohiile cl. III. și subclasă . . . . . 600 Lei  
Pentru particulari . . . . . 500 Lei

## APARE DUMINECA

MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI  
EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.

## Prețul inserțiunilor

Concurs de prot. 1000 Lei. Parohii de  
cl. I 1000, de cl. II 800, de cl. III 600 Lei  
Celelalte publicații 1 cm. □ 3,50 Lei.

## Postul în lumina Ortodoxiei.

Întâia Duminecă din Postul Mare este închinată Ortodoxiei. Ortodoxia, adevărată dreaptă credință a repurtat biruință asupra contrariilor, și ea este cinstită la începutul marelui Post. Este oare vreă corelație între post și Ortodoxie, sau: are postul o semnificație deosebită în credința creștină ortodoxă?

Postul care se caracterizează nu numai ca o înfrânare în mâncare și beutură, ci ca o limitare voită a tuturor poftei omenești, potrivit cu chemarea noastră creștinească, se bucură în Ortodoxie de un privilegiu ales. Adevărat, „împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și beutură“, dar tocmai pentru aceea în Ortodoxie postul are o semnificație mai adâncă și un cerc mult mai extins.

Ortodoxia, credința creștină prin excelență, este o continuă luptă. „Război am pus nu pace“ spunea Mântuitorul, înțelegând prin acest război pe acela pe care omul îl poartă cu propria sa fire.

„Nu ceace voesc îndeplinesc, dar ceace urăsc tocmai aceea îndeplinesc“ scria odinioară Apostolul neamurilor, reliefând atât de plastic lupta dintre firea omenească cea supusă păcatului și între scânteia duhovnicească din om.

Postul, unealtă fizică în vederea spiritualizării omului se ridică la un prestigiu deosebit, care în Ortodoxie este covârșitor.

Și cu drept cuvânt. Nicăiri mai mult ca în răsăritul ortodox nu a înflorit floarea rară a înfrânării. Nicăiri monahismul, în cele mai austere forme, nu s'a răspândit și nu a dus la desăvârșiri mai curate ca în răsăritul orto-

dox. Viața însăși a Bisericii ortodoxe, strămtorată de păgâni ca și de nesățioșii „latini“ este o continuă luptă. Dar și cuceririle de ordin spiritual, nicăiri nu a fost mai de preț, cu deosebire cele cari țin de domeniul religios, ca și în acest răsărit.

Neîntrecutul dascăl al lumii răsăritene, sf. Vasile cel mare spunea că „harul posturilor l-am cunoscut prin prorocul Isaia, care a disprețuit chipul în care Iudeii posteau, ca să ne arate nouă postul cel adevărat“. „Nu postiți în certe și în judecăți, ci desleagă toată legătura nedreptății“. (Isaia 58, 4-6).

Dacă restrângem acum cercul acestor considerații limitându-l la ortodoxismul românesc, aceeași icoană — desigur de proporții mai mici — se va contura înaintea ochilor noștri.

La noi românii orizontul sufletesc a fost singurul acoperământ pur care ne-a mângăiat ființa. Frământările, asupririle și războaiele ce s'au rostogolit peste capul nostru ne-au silit să ne ascundem ca melcul în căsulia lui. Credința ortodoxă ne-a fost nouă căsulie, ne-a fost balsam și nădejde, mulțumită ei noi am ajuns să mai vedem și zile senine.

Postul românului este intransigent, el nu cunoaște abateri, căci postul pentru el este ca o dogmă de credință. Calvinii cari l-au silit să-și renege postul au devenit un soi de anti-hriști. Când românul spune: „mai rău decât un calvin“, atunci el osândește cu maximum de osândă.

Postul, care în lumina ortodoxiei apare ca o punte a cerului pentru nizuințele noastre, este cu adevărat cel mai bun aliat al omului pentru cucerirea mântuirii sale. Postul Mare este ușă prin care murind păcatului, intrăm la împărăția luminii, la Hristos cel înviat.

Fără să ști, lupti și tu într'un front, și arma ta este tăcerea.

## Meditație despre Mărturisire

citită în conferința preoțimei tractului protopresbiteral ort  
rom. Logoj, de duhovnicul tractual

IOAN NICORESCU, pr. pens.

### II

Omul care voiește să se îndrepteze, trebuie să-și plângă păcatele și să se pocăiască. Așa ne sfătuște p. Origen în omilia sa VI la Exod: „Prin întristare, plângere și fapte vrednice de pocăință trebuie să omorâm ceea ce am făcut“. Iar sf. Ioan Gură-de-Aur întreabă în omilia sa IX asupra epistolei către Evrei: „Din ce medicină constă pocăința?“ Și tot el răspunde: „Prin blestemarea propriilor păcate, prin pocăință și multă umilință“ și apoi continuă: „Cel ce vrea să se îndrepteze trebuie neconținut să se roage, să plângă pentru păcate ziua și noaptea“. Luând apoi pe David de pildă, îl pune înaintea credincioșilor săi zicându-le: „Dacă ai păcătuit suspină, — nu de frica de pedeapsă, ci pentru că ai vătămat pe Mântuitorul tău, pe Dumnezeu care e atât de bun și atât de mult te iubește, care voiește atât de mult să te mântuiască, care pe însuș Fiul Său l-a dat pentru tine.“ De aceea, „suspină fără încetare, că aceea e adevărata pocăință“.

Penitența trebuie să isvorască din inimă, cu durere și cu hotărârea tare de a nu mai păcătui; aceea e mărturisire care nu stă numai din vorbe, ci precum după o ploaie mare aerul se curățește, e mai sănătos, așa și după ploaia lacrimilor urmează bucurie și ușurare în suflet și întunecimea produsă de păcat pierde, așa ne învață sf. Ioan Gură-de-Aur în omilia VI c. II în Matei.

Noi credem, fraților, cari suntem preoții și duhovnicii poporului, din cele ce am amintite în sf. teologie, dar oșebit din locurile provocate și altele ce vor mai urma, ca sf. Hristosom, care e cel mai luminat părinte al Bisericii noastre și care ne arată că învățătura despre mărturisire e baza și izvorul iertării pacatelor.

Dar să trecem dela acest ierarh mărit la sf. Grigore de Nissa, fratele lui Vasile-cel-Mare și să deschidem cartea sa despre „Mărturisire“, tom V, p. 548, unde cetim adevărul că pocăința, părerea de rău pentru păcate, e partea principală a Tainei sf. mărturisiri. În cartea de sus se cuprinde curata învățătură

primită și stabilită de Biserică despre sf. mărturisire și face atent pe păcătos mai întâi de toate ca să-și examineze fiecare conștiința, care se spovedește — părându-i rău de păcatele făcute. Ascultați cum ne învață sf. părinte Grigorie de Nissa în cartea sa: „Cercetează grabnic și sânguește-te să afli boala, apoi căiește-te cu cea mai mare părere de rău, răstignindu-te pentru păcat. În durerea ta ia de însoțitor pe preot, care e părintele tău.“

După sf. părinte cel mare, pocăința sau părerea de rău pentru păcat e calea pe care Domnul intră în sufletul aceluia, pe care prin trufie l-a alungat. În omilia asupra psalmului 33, 19 ne spune: „Domnul e aproape, de aceea vă chiem trufașilor cari prin nepăsare ați alungat din voi pe Dumnezeu Duhul“.

Creștinul ajuns pe patul de moarte reclamnă din partea Bisericii multă milă, dar pentru aceea ea nu lasă din ceea ce cere pocăința. De aceea ierarhul Vasile, bărbat drept și riguros, scrie în epistola sa canonică către Amphilochie „ad Amphiloichium“ c. V: „ca să se examineze strict pocăința ereticilor, ce o arătau pe patul de moarte, mai înainte de a-i primi în sânul Bisericii.“ Tot acest mare ierarh ne pune nouă duhovnicilor în vedere următorul precept sufletesc: „Dacă păcatul e mare și greu, atunci ai trebuință de mare mărturisire cu lacrimi amare, priveghiere de noapte și necurmat post“. Părerea de rău și lacrimile vărsate pentru păcat să brăzdeze sufletul și fața noastră fraților preoți întocmai ca plânsul cu amar al lui Petru, pentru lepădarea lui de Hristos, care plâns a lăsat urme neșterse ale lacrimilor vărsate, ce l-au caracterizat toată viața sa.

Puterea duhovnicească ni s'a dat, fraților, de către episcop deodată cu hirotonirea în baza cuvintelor Mântuitorului și acestea adresate apostolilor Săi: I oară „oricâte veți lega pe pământ, vor fi legate și în ceruri și oricâte veți deslega pe pământ deslegate vor fi și în ceruri“. A II oră atunci când a zis Iisus către apostolii Săi, ca și către cei mai mari ai Bisericii Sale: „De nu va asculta fratele tău nici de Biserică, să-ți fie ție ca un păgân și vameș“ (Mt. 18, 17). Din aceste locuri vedem apriat, că Mântuitorul a dat apostolilor Săi dreptul și puterea judecății duhovniceșii, de a lega și deslega păcatele oamenilor. Iar a III oară: Iisus Hristos a instituit Taina pocăinței după învierea Sa, atunci când s'a arătat apostolilor Săi, cari petreceau în Ierusalim în casă cu ușile încuiate, zicându-le lor: „Precum m'a trimis pe mine Tatăl, așa și eu vă trimit pe

voi“ și acestea zicând a suflat asupra lor și le-a zis: „Luați Duh Sfânt“, prin ceeace i-a întărit și îndreptățit de a judeca faptele oamenilor, a lega și deslega păcatele.

Pe urma apostolilor a administrat Biserica creștină această Taină prin episcopi și preoți, folosindu-se de puterea judecării spirituale. Despre aceasta avem urme în legiuirea noastră bisericească, așa în canonul 52 al sfinților apostoli unde e scris: „Dacă cineva, episcop sau presbiter, nu va primi pe cel ce se întoarce dela păcat, ci îl va lepăda, să fie depus din ordinea preoțească“.

Sf. părinte Irineu († 202) pomenește chiar despre o mărturisire publică a păcatelor înaintea Bisericii (cartea III, cap. VII, contra ereticilor). Eu socotesc, fraților, a fi nouă de folos a ști ceva și despre această mărturisire care și cadrează cu meditația de azi.

Mărturisirea publică, care în Biserica veche se cunoaște sub grecescul: „ἐξομολογησις“ (exomologisis) a păcatelor se făcea la început înaintea unui tribunal — sinedriu — al Bisericii, așa precum atestă constituțiile apostolice: *συνέδριον καὶ βουλῆτις ἐκκλησίας* și acest sinedriu delibera asupra păcatelor mărturisite. Acesta se compunea din episcop, presbiteri, diaconi, mărturisitori și credincioși cu nume bun, cari judecau asupra păcatelor mărturisite. Păcătosul se arunca la picioarele preoților și-i ruga să se roage pentru iertarea păcatelor lui. Intreg sinedriul judeca asupra sortii penitențului și după cum îi erau păcatele, i se da epitimia.

Despre acest adevăr ne încredințează sf. martir Ignatie care, după Evodius, a fost episcop al Antiohiei și pentru că se numea pe sine: Theophorus = „de Dumnezeu purtător“ pentru aceasta împăratul Traian a judecat pe sf. Ignatie la moarte pentru că se numea cu acest nume. Acest sf. părinte a scris creștinilor din Philadelphia: „Dumnezeu iartă toate păcatele, dacă se pocăiesc înaintea sinedriului, episcopului“. Episcopul era în dieceza sai capul sinedriului. Cu timpul a trecut această putere asupra preoților din dieceză, investindu-i cu putere de duhovnici. Și fiindcă din membri sinedriului făceau parte și mulți laici aleși, așa se explică fraza Scripturii „și de nu-i va asculta nici pe ei, spune-l Bisericii“ (Mt. XVII 17), adică acestui sinedriu spre judecare (Peccata ad ecclesiam deferre).

(Urmează)

## „Se 'nsoară săpunarul...“

În ziarul „Curentul“ din 18 Febr. a. c. cunoscutul publicist Petru Nemoianu publică o narațiune sub titlul de mai sus, în care în mod fin arată pe cei ce azi „nu se pot încadra în sobrietatea vremurilor prin care trecem“ și-i compară cu săpunarul bogat din Vârșeț, care, ca să vadă lumea ce poate, și-a iluminat — la nunta sa — tot exteriorul casei sale. Când însă plebea, acea mizera plebs contribuens, a început să strige în gura mare „se 'nsoară săpunarul“, zeflemisindu-i orgoliul, săpunarul din poveste și-a pus cenușă pe cap și s'a retras în întunec!

Revolta dlui P. Nemoianu o împărtășesc toți oamenii de bine! Dar această revoltă rămâne fără efect!

Câți săpunari întâlnim în ziua de azi?! Câți favorizați de soarte și de societate nu duc azi o viață incompatibilă cu situația în care se sbat cei mulți! Câți săpunari de ai noștri îmbogățiți peste noapte și prin mijloace discutabile, nu se 'nsoară și azi cu mese cu cari se fălesc că au cheltuit patru—cinci sute de mii, sau mai mult, fără a se gândi că alții n'au o așchie, cu care să-și aprindă focul în vatră! Acești potentai ai vremii dau mese copioase, la care invită toate „elitele“, dar nu ar pleca urechea la suspinul atâtor văduve și orfani de război, cari aparțin celor ce cu sângele lor, i-au apărat, ca să poată trăi aceștia în îmbubări!

Vorba românului: banul ușor câștigat, ușor e și spesat! Dar, se întreabă cei mulți, pe ce?! Când vei cere ca unul din aceștia să contribue — din sudoarea sa — la o operă caritativă, sau de interes public, îți va răspunde: n'am de unde, sau se va achita cu o sumă bagatelă.

Nu de mult am auzit pe un „săpunar“ de ai noștri zicând: „ce, eu să vă fac... instituții? Voi da și eu vre-o 2—3000 Lei de dragul altei persoane!“ Și acest săpunar s'a îmbogățit peste noapte! Și câți sunt ca el!

Dl P. Nemoianu crede că arătându-i cu degetul opiniei publice, se vor îndrepta! Eu nu cred!

Dar să-i păzească Dumnezeu de răzburarea norodului, căci nici în sânul mamei nu vor scăpa!

D. Sgăvêrdia

# CUVÂNTUL VIEȚII

(I IOAN 1)

XXII.

## Sfintele Icoane.

La Dumineca ortodoxiei.

(Ioan 1, 43-51).

„Măi înainte, de a te striga  
pe Tine Filip te-am văzut sub  
smochin.“ (Ioan 1, 48).

Cuvântul Vieții, din Dumineca ortodoxiei, ne îndreaptă gândurile spre marele folos al omului de a socoti întotdeauna că Dumnezeu este de față pretutindenea și în urmare ne arată datoria noastră de a gândi și a lucra întotdeauna *ca în fața lui Dumnezeu*.

Învățătura aceasta izvorâtă din adevărul dogmatic al omniprezenței Divine, formează temelie pentru îndoita slujbă ce omul este dator a o aduce lui Dumnezeu, cu sufletul și cu trupul său, (Rom. 6, 13; 12, 1; I cor. 6, 20) justificând cu prisosință *cultul sfințelor icoane*, acest trofeu al biruinței creștine asupra tuturor rătăcirilor idolatre și iconolaste, deopotrivă, din toate timpurile și din toate locurile.

## Cunoașterea lui Dumnezeu.

- Mic și aproape neluat în seamă, omul, privind imensitatea creaturii în mijlocul căreia trăiește, își dă seamă de măreția Autorului unei astfel de opere și cunoaște în Acesta pe Dumnezeu, Făcătorul său. Ochii cu care vede sunt mintea și inima, iar verificarea acestei constatări este glasul lăuntric al conștiinței, (Rom. 1, 20) în bază căruia, se simte atras spre El, cu dor nepotolit: Creeat după Chipul și asemănarea Lui, dar restrâns în marginile firești ale chipului creeat, omul, n'a fost lipsit totuși de fericirea comunicării cu obiectul doririi lui, în limita puterii sale de a cuprinde pe Cel necuprins.

Sinteza a două lumi, cu însușiri deosebite, în fața cântarului înclinărilor spre una sau alta în examenul hotărârii de sine, el poate să obțină sau să refuze oricând darul și fericirea comunicării Divine și întru aceasta stă, și de aci începe, farmecul sau urâciunea vieții lui.

*Intrucât el se înalță* spre culmile originii sale de „neam divin“ indeletnicirile și ocupațiunile sale îi vor curății ochii spre a vedea clar pe Dumnezeu. De aceea: „fericiți cei curați cu inima că aceia vor vedea pe Dumnezeu“ (Mat. 5, 8) și din contra, *intrucât se lasă târât* până la identificare cu lutul din care a fost luat, ideea lui

*despre* și dorul lui de Dumnezeu se întunecă și se pervertește dela cele mai rătăcite închinări la idoli, până la cea mai păcătoasă viață idolatră (potrivnică lui Dumnezeu) (Rom. 1, 22-32).

Criteriul sigur pentru a nu greși este data, ia și obișnuința datoriei de a socoti omniprezența lui Dumnezeu.

Căci numai pentru nesocotirea atotprezenței, lui Dumnezeu a putut omul să păcătuiască, și, însăși justificarea acestui păcat confirmă acest adevăr. Mai convenabil le părea închinătorilor la soare, acest cult, care le permitea manifestările păcătoase din timpul nopții (când lipsește soarele) decât să socotească și să adore pe Dumnezeu, Soarele Dreptății care vede și ascunsurile inimii și pătrunde totul (Ier. 23, 23-24).

## Atotprezența Divină în slujba mântuirii.

Atotprezența Divină umple sufletul de răspundere și grijă și hotărăște pe om la seriozitatea și sfințenia vieții. De fața Lui nu este ascundere și orice faptă se descoperă ca de lumină prin omniprezența Sa: „unde mă voi duce dela Duhul Tău? de mă voi sui în ceriu Tu acolo ești, de mă voi cobori în iad Tu de față stai; de voi lua aripile mele de dimineată și mă voi sălășlui la marginile mării și acolo mâna Ta mă va povățui și mă va sprijini Dreapta Ta (Ps. 139, 7-10), iar Nathanail din umbra smochinului și a Legii“, la care va fi fost gândindu-se în momentul când l-a aflat sf. Ap. Filip, înțelegând ca a fost văzut de Mântuitorul înainte de a-l fi privit sau cunoscut cândva a exclamat: „Doamne Tu ești Fiul lui Dumnezeu“ (Ioan 1, 49) pentru că numai Dumnezeu știe toate cele ascunse și în fața lui întunerecul se luminează ca ziua: „de voi zice: să mă acopere întunerecul și noaptea să fie în locul luminei din jurul meu, întunerecul nu mă va întuneca înaintea Ta, ci și noaptea ca ziua se va lumina.“ (Ps. 139, 10-12). Pentru aceea și Mântuitorul a zis: „mai înainte până a nu te chema pe tine Filip, te-am văzut sub smochin“ (Ioan 1, 48).

Tot în toată lumea și tot în fiecare loc al ei, pentru El nimic nu este ascuns și nedescoperit: „înaintea lui toate sunt goale și descoperite și Lui avem să-i dăm socoteală, iar Cuvântul Lui este viu și lucrător și mai ascuțit decât orice sabie pătrunzând până unde se unește sufletul cu duhul, până la încheietură și la măduvă și judecă cugetele și simțirile inimii“ (Evr. 4, 12-13).

De aci îndoita datorie a potrivirii purtării noastre conform adevărului atotprezenței Divine: datoria sfințeniei vieții, atât a vieții de evlavie cât și a purtării și preocupărilor zilnice,

### Icoanele: Urmele atotprezenței Divine.

Atotprezența divină ușor se poate uita, din cauza înclinărilor deosebite, de care am amintit, și de aceea ea trebuie *reprodusă și reprezentată*, prin ceva simțit, văzut și ușor de înțeles.

Memoria și inima uită chipul lăsat de binefacerile Divine în ele, amintirea și recunoștința se șterg în decursul anilor. Pentru eternizarea lor popoarele lasă cetăți; împărații, legi: preoții, scripturi, și toate acestea își lasă imaginea staturii lor în arhivele istoriei și în muzeele lumii și dacă toate aceste trecătoare aparițiuni tind a-și eterniza trecătoarea lor existență, cu atât mai vărtos, eterna existență își va exprima chipul în lumea și în inima creaturilor Sale.

Slava Sa, în ceriuri (Ps. 18, 1) facerea mâinilor Lui în ordinea măreția și armonia din cuprinsul tăriei (Ps. 18, 1-2), iar chipul și asemănarea Sa în om (Gen. 2, 7). *Arătarea Lui*, în chipuri văzute, oamenilor (Gen. 15, 1; 46, 2; Num. 12, 6) și întruparea Sa în corp omnesc prin Cuvântul Vieții (Ioan 1), care glăsuiește lămurit în fața sf. Apostoli și a lumii: „Eu și Tatăl Una suntem“ (Ioan 10, 30, 38). *Chipul porumbelului* (Mat. 3, 16), *chipul limbilor de foc* (F. Ap. 2, 3), *transfigurarea feței* de chip omnesc a lui Dumnezeu cel întrupat în lumina Divină a Tavorului, rămânând totuși față (Mat. 17, 2) și în stârșit vedeniile și arătările Lui, în lumină Divină, tuturor celor mai vrednici de a fi crezuți și de a vedea pe Dumnezeu (Apoc. 1, 13-17), iată atâtea motive pentru care omul a purces să cuprindă și să reproducă crâmpee și chipuri din atotprezența lui Dumnezeu în Sfintele Icoane. Valoarea acestor reproduceri, a acestor copii în timp și în chip a celui mai presus de timp și chip, nu este o valoare bănească și nici materială, ci *valoare sfântă* ce are ca preț înălțarea cugetului și a inimii omenești la Dumnezeu și la Sfinții Sai.

### Cinstirea Sf. Icoane

Numele acestei valorificări este *venerațiun* și se manifestă prin *actele cinstirii*: rugăciuni, ce rostite înaintea lor se urcă la „chipul cel dintâiu“ (Deut. 10, 8), prin *închinăciuni* și *metanii* (Num. 20, 6; F. Ap. 19, 4), trimițând aceste dovezi de respect și stimă, chipului curesc care aci e numai reprezentat, ori reprodus; prin *aprinderea luminilor și a candelilor* înaintea lor și a *luminilor* (Lev. 24, 2-4; F. Ap. 11, 4), prin *lămâiere* (Ex. 40, 5; 30, 7-8), prin *finerea lor în Biserică* (II Regi 7, 2; III Regi 5. 6. 7. 8, 4), prin *case* (II Regi 6, 11-12; 7, 6), prin

*purtarea lor în călătorii* (Is. Navi 6, 5; Num. 10, 21, 33-34) și în războaie (I Regi 4, 3-5; 5, 2).

Poruncită de Dumnezeu (Num. 21, 8; Ex. 25, 18-21, 40; 28, 36), consfințită de uz (II Reg. 12, 20) de supunerea Mântuitorului la toate cerințele cultului extern ce cuprinde și închinarea lor (Mat. 4, 10; Luca 2, 23, 27, 39; 6, 12) și de sf. Apostoli (F. Ap. 22, 9), venerațiunea icoanelor este continuarea firească a stimei și respectului meritat celui adăugat la marea de lumină și strălucire a Împărăției Divine și mărirea ce o dă venerațiunea este abea un palid chip al cinstei și vredniciei de care cel a cărui icoană se vâncează de noi, este preslăvit în ceriuri (Mat. 19, 28-29). Dar necesitatea venerării icoanelor este dată mai ales de firea noastră și de datoria slujirii lui Dumnezeu, integral, cu trupul și cu sufletul (I Cor. 6, 20), precum și de ceialaltă datorie de a sta, a gândi și a lucra pururea ca în fața lui Dumnezeu.

Cum vom putea face acest lucru, dacă nu vom avea în fața ochilor noștri celor simțitori Sf. Icoane, cari reprezintă și reproduc pe „în-săși Chipul lui Dumnezeu cel nevăzut dar arătat în Fiul“ (Col. 1, 15), „icoana Ființei Lui“ (Evr. 1, 3), pentru a avea încredințarea că văzându-L, am văzut pe Tatăl (Ioan 12, 45; 14, 9).

### Folosul creștinilor.

Și ce folos vom avea din acestea?

Îl spune sf. Prooroc David: „mai înainte am pus pe Dumnezeu înaintea mea că de-a dreapta mea este ca să nu mă clătesc“.

Nu este o altă posibilitate mai mare și mai ușoară de a fugi de păcat și de a scăpa de ispită, și de a se feri de clătinare în vîtuți, ca mărturia lui Dumnezeu *în inimă* (conștiința) și *în fața noastră* (icoanele).

Amintirea din pricina vederii chipului Celui ce a pățimit pentru și din pricina păcatelor oamenilor, este cel mai opritor semn dela păcat, și totodată cel mai perfect îndemn de virtute și viață sfântă. Iar, când dorim o pildă a curăției trupești și sufletești, ce alt chip din lume este mai mare și mai edificator ca icoana sf. Fecioare Maica Domnului.

Icoana, așadar, este cel mai practic și mai simplu mijloc „de a pune pe Dumnezeu înaintea noastră“, ori mai bine zis, a ne pune noi înaintea lui Dumnezeu, pentru a nu păcătui. Dacă întunecul și zidurile sunt complicități cei mai de temut ce facilitează păcatul, icoanele și candela din fața lor, acești complici periculoși se transformă în biserică și colț de raiu.

### Anticiparea fericirii veșnice.

Iată de ce Sf. noastră Biserică prăznuiește triumful icoanelor sub numele de Dumineca Ortodoxiei și sf. Sinod al VII ecumenic a peccelluit cel mai vizibil document al credinței noastre, autentificat și girat de sf. Tradiție, pe care, cine nu o ascultă se pierde în bălăriile sectelor a căror stare mizerabilă o dovedește îndeajuns experiența.

Dar dacă icoanele ne pun în realitatea omniprezenței divine ferindu-ne de păcat, rolul lor nu se stârșește aci. Acțiunea lor binefăcătoare este darul binecuvântărilor ce se revarsă prin ele la tot cel ce se roagă (II Regi 6, 11-12) și mai ales nădejdea împlinirii rugăciunilor și mângâierea cercetării divine: „pentru aceasta și sufletul meu s'a bucurat și încă și trupul întru nădejde s'a sălășluit“ (Ps.), iar ultimul rod care încununează bunătățile revărsate de sf. icoane este fără îndoială fericirea mântuirii pe ca e creștinul o trăiește cu toate simțirile sale, atunci când se înalță spre înălțimele Împărăției cerurilor. Ochii lui văd chipul Celui ceresc schițând doar dimensiunile personalității lui ce se proiectează pe infinitul cerului vredniciei celui reprezentat în icoană; simțirea sa simte mireasma mirosului divin al nestrăciunii; sărută pipăind cu buzele acest semn relicvă a Celui mai presus de țărână și de timp, comunicând astfel și înălțându-se la eternitatea suprafirească a zărilor către care suspină întreaga lui dorință, privind în sf. icoane ca de pe ferestrele acestui tărâm, la bucuriile și fericirea celor din pământul celor vii.

Și ce este aceasta decât anticiparea fericirii prin grija de a sta pururea în legătură cu izvorul Vieții și al fericirii Dumnezeu cel Atotprezent și Bun, căruia să-I fie slava în veci. Amin.

## Ș T I R I

**Dumineca Ortodoxiei** va fi sărbătorită anul acesta în mod deosebit de către tineretul nostru românesc. Prea Sfințitul Episcop Veniamin a inițiat în centrele școlare din eparhie concurs de lucrări la religie cu elevii claselor superioare. În cadrul unui program de coruri și poezii religioase vor fi premiate cele mai bune lucrări. În Caransebeș conferențiază despre Ortodoxie pâr. Dr. Marcu Bănescu, cons. ref.; în Logoj I. P. Cuv. arhim. Dr. Laurențiu Busuioc, iar în Oravița dl. Nicolae Cornean cons. ref. Avem nădejdea că la aceste manifestări ale solidarității ortodoxe românești participă cu trup și cu suflet toți cei cu grijă și cu răspundere de educația și de viitorul tineretului nostru.

**Reveniri și treceri la ortodoxie.** Biserica noastră din Crivina de Jos, și-a sporit credincioșii cu 21 de suflete. O muncă întreprinsă în ogorul sufletesc a adus în sânul sfintei Biserici pe următorii membri:

Lugojan Simion, predicator baptist și soția sa Elena. Apoi Magu Maria și Cornelia; Ianculescu Carolina; Lupulescu Maria, Dimitrie și Anton; Briescu Cornel și Cornelia; Căprariu Gheorghe, Ionatan, Moise, Simion, Partenie, Dănilă și Gheorghe; Suciuc Cleopa; Popovici Ștefan; Știrban Ion; Barbu Anton.

Biserica strămoșilor noștri i-a primit cu mare bucurie ca tatăl pe fiul cel pierdut. Undeva în sf. Scriptură stă scris că, mare bucurie este în ceruri — prin urmare și pe pământ — când unul dela rătăcire se întoarce la dreapta credință.

**Decorări.** Drapelul Reg. 96 Inf. din localitate, a fost decorat cu înaltul ordin militar „Mihai Viteazul“ cl. III pentru curajul și spiritul de sacrificiu de care au dat dovadă ofițerii, subofițerii și trupa acestui regiment în luptele contra armatelor bolșevice.

Tot asemenea a mai fost distins și Reg. 94 Inf. care se află tot pe cuprinsul eparhiei noastre. Urâm sincerele noastre felicitări, acestor vrednice unități, cari au dus până departe faima ostașului român.

**Distincție.** Dl. Col. Greceanu A. Alexandru, fostul comandant al Reg. 96 Inf. a fost decorat cu dreptul de a purta distincțiunea „Frunza de Stejar la panglica de virtute Militară“, conferit prin ordinea „Steaua României“ cu spade și „Coroana României“. Felicitările noastre!

**Conferință** Sub auspiciile Astrei, am ascultat Duminecă 20 cor. conferința Dnei prof. univ. A. Ripan despre „Chimia alimentară“.

Problema alimentării a început să fie studiată de alchimistii evului mediu. Lavoisier în sec. 18 pe lângă stabilirea principiului conservării materiei a dovedit că alimentația este un proces vital compus din trei categorii de substanțe chimice: hidrocarburi, grăsimi și albumine. Biochimia a dovedit că alimentele sunt de două feluri și anume: cele potențiale (substanțe verzi) necesare creșterii și substanțele energetice (caloriile) recerute la înlocuirea energiei pierdută din corp.

Hrana cu alimente sintetice a produs moartea, astfel că s'a ajuns la o constatare sigură; alimentația să se facă cu produse naturale. În 1912 doctorul Funk studiind boala primită din orez în India numită „beriberi“ a descoperit vitaminele, ce se găsesc în alimentele proaspete și naturale. Lipsa vitaminelor în alimentație produce avitaminozele cum e: scorbutul, rachitismul, pelagra ș. a.

Studiul vitaminelor a produs astăzi revoluție în problema vitalității popoarelor. Până acum sunt cunoscute vre-o 20 de vitamine. Vitamina A se găsește în untura de pește, în gălbenuș de ou, în porumb și în morcovi. Vitamina B, care are proprietatea de regenerarea corpului se află în drojdia de bere, în pâinea neagră, integrală și în ficatul animalelor. Vitamina C dă o rezistență organismului contra bolilor și se primește în hrană ca: varza albă, în ardei, lapte acru ș. a. Vitamina D se află în calciu și se administrează femeilor gravide pentru întărirea oaselor fătului în pântecul mamei.

Vitalitatea se câștigă prin hrănirea rațională și variată cu alimente naturale și bogate în vitamine, precum

și hrănirea în aer, soare și lumină, căci acestea înlătură degenerarea rasei.

Elevii liceului și elevele gimnaziului de fete sub conducerea Dlui prof. D. Cusma au executat câteva bucăți muzicale alese.

**Secția antialcoolică a Astei** din Timișoara, condusă de dl. Petru Ciucur, un neobosit propagandist împotriva ravagiilor alcoolismului și-a atras recunoștința și admirația tuturor. Nu de mult această secție a primit o frumoasă adresă de recunoștință din partea On. Guvern.

**Trandafir Munteanu** ostaș al Domnului din Logoj, este un neobosit colportor de cărți și obiecte religioase. Despre activitatea laudabilă a acestui vrednic ostaș calendarul „Oastea Domnului” pe 1944 publică un grăitor bilanț. Dennăzi în calea lui a trecut pe la sf. Episcopie reîmprospătându-și rezerva de „muniție” în vederea frontului misionar care îl așteaptă odată cu începerea Marelui Post.

**Deces.** Tocmai când Patria avea mai multă nevoie de vajnici și înțelepți luptători de talia Generalului de Corp de Armată Florea Mitrănescu, el cade, ca un maestros copac frânt de furtună, deplâns fiind astăzi nu numai de întreg Corpul VII de armată, din fruntea căruia plecă, ci întreaga Patrie, pe care a servit-o cu cinste și demnitate, îmbracă astăzi haină de doliu.

Prea Sfinția Sa Episcopul nostru Veniamin Nistor, a ținut să cinstească rămășițele pământești ale celui dispărut, eșind în întâmpinare pe peronul gării, însoțit fiind de I. P. Cuv. Sa Arhim. Dr. Laurențiu Busuioc, P. C. Sa Prot. Dr. Zeno Munteanu și Păr. Petru Toma, secretar eparhial, unde se prezentă delegația ofițerilor, subofițerilor și trupa din garnizoana locală. S'a săvârșit un scurt serviciu Divin, iar onorurile au fost date de o companie cu drapel și muzică.

Dumnezeu să-l odihnească în pace și cu dreptii Săi să-l numere!

† **Florea Cotoșman născ. Farca**, din Sânicolaul mare, mama bună a păr. prof. Dr. Gheorghe Cotoșman prof. de teologie și colaborator al nostru a încetat din viață în vârstă de 59 ani. Răposata a fost o mamă vrednică, a crescut cu greutate 4 copii, între cari pe unul l-a înșcolat, cunoscând singură ea, cu câte privațiuni și jertfe. Aflând că feciorul care a rămas să-i îndulcească bătrânețele — după moartea celor două fiice — a pornit din nou pe câmpul de luptă, inima ei slăbită nu a mai rezistat, și a încetat să mai bată...

Transmitem pe această cale celor întristați, condoleanțele noastre, iar pe răposata Dumnezeu să o așeze cu cei dreپți ai Săi!

**Ordinea preoților cari servesc și predică în biserica noastră catedrală, în luna Martie :**

*Duminecă 5 Martie 1944:*

Prot. Isaia Suru, Prot. Teodor Roșca, Pr. Traian Dobromirescu, Diac. Virgil Turcan și diac. Iulian Lăzărescu.

*Predică:* Diac. Virgil Turcan.

*Duminecă 12 Martie 1944:*

Prot. Dr. Zeno Munteanu, Prot. Teodor Roșca și Pr. Aurel Stupariu, Diac. Emilian Guliman și diac. Eftimie Sârbu.

*Predică:* Prot. Dr. Zeno Munteanu.

*Duminecă 19 Martie 1944:*

Prot. Isaia Suru, Prot. Teodor Roșca și Pr. Traian Dobromirescu, Diac. Dimitrie Bălan și diac. Horia Șdicu.

*Predică:* Prot. Isaia Suru.

*Bunavestire 25 Martie 1944:*

Prot. Isaia Suru, Prot. Dr. Petru Rezuș și Pr. Traian Dobromirescu, Diac. Iulian Lăzărescu și Emilian Guliman.

*Predică:* Prot. Dr. Petru Rezuș.

*Duminică 26 Martie 1944:*

Prot. Isaia Suru, Pr. Valerian Tursa, Pr. Octavian Tursa, Pr. Traian Dobromirescu, Diac. Sârbu Eftimie și Ioan Capotescu.

*Predică:* Pr. Oct. Tursa.

„**Revista Teologică**” pe Ianuarie a. c. a apărut cu un bogat și interesant conținut. Semnează : Dr. Gr. T. Marcu „Impăratul împăraților”, Dr. Sp. Căndea „Neamul și izvorul său de purcedere”, Prof. univ. Dr. Milan Șesan „Vecinicia Ortodoxiei” și altele. Abonamentul revistei este de Lei 900 pe an. O recomandăm tuturor celor dornici de cultură teologică și religioasă.

**Păr. prot. Dr. Petru Rezuș** prof. la Academia teologică a publicat zilele acestea o nouă lucrare, intitulată „**Știința mărturisitoare de Dumnezeu**”. Cum însăși autorul spune, cartea este o încercare de filosofie creștină a științei. Cartea are 120 pagini, format mare, condiții tehnice optime. Vom reveni cu o recenzie.

## PARTEA OFICIALĂ

Nr. 398 C. 1944.

### CIRCULARĂ

către P. Cuc. Protopopi și Cuc. Preoți din eparhia ort. rom. a Caransebeșului

Dumineca cea dintâi din Sfântul și Marele Post (5 Martie a. c.) este închinată Ortodoxiei, adevă dreptei credințe.

Ca și în trecut și astăzi Ortodoxia este expusă atâtor lovituri, ba chiar este amenințată de dușmanii lui Dumnezeu și ai Bisericii creștine, de Rușii comuniști, cu distrugerea ei totală din inimi și din lume.

Noi însă avem asigurarea dată de Mântuitorul că Biserica Lui este zidită pe stâncă tare și nici porțile iadului nu o vor birui.

Această încredere trebuie să o întărim noi în sufletele tuturor și spre acest scop, Dumineca Ortodoxiei, ne oferă bun prilej.

Dreptaceea poftim pe Prea Cuc. Protopopi și Cucernicii Preoți ca la sf. Liturghie să predice despre puterea și binefacerile Ortodoxiei.

După serviciu, în școală sau în altă parte să organizeze o șezătoare religioasă cu concu-

sul soc. „Sf. Gheorghe“, „Oastea Domnului“, etc.

La șezătoare să invite autoritățile locale, pregătind spre acest scop unele declamări, cântări religioase, menite să trezească în popor interes și dragoste pentru farmecul credinței lui.

Caransebeș, în 22 Februarie 1944.

Episcop: **† VENIAMIN**  
Consilier referent: **Nicolae Cornean**

### CONCURS.

Renunțând adunarea parohială din Gornea la dreptul ei de alegere, se publică concurs, cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pentru întregirea, prin numire din partea Consiliului eparhial, a parohiei vacante de clasa III-a din comuna **Gornea**, protopopiatul Bisericii-Albe.

#### I Beneficii:

1. Sesiunea parohială constătătoare din 32 jugăre.
2. Stola uzitată.
3. Birul parohial 4000 Lei anual.
4. Casă parohială.

#### II Îndatoriri:

Preotul este obligat a-și îndeplini toate datorințele proțești și pastorale, a predica regulat la sf. biserică și a catehiza regulat la școala primară fără altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului numit.

Gornea, din ședința adunării parohiale, ținută la 25 Decembrie 1943.

Președinte: 2—2 Secretar:  
Pr. SIMERIA RUSALIN adm. par. P. MEGHELEȘ

In conțelegere cu Oficiul protopopesc:

IOAN ORAVIȚAN protopop.

### CONCURS.

Pe baza ord. Ven. Cons. Eparhial No. 7256 B 1943 din 8 Ianuarie 1944, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Foaia Diecezană, pentru ocuparea postului de preot la parohia vacantă de cl. III din comuna **Poiana**, protopresbiteratul Caransebeșului, devenită vacantă în urma trecerii preotului Petru Boeriu în cadrele confesorilor militari activi.

#### I Beneficii:

1. Sesiunea parohială în extensiune de 32 jug.
2. Birul parohial uzitat.
3. Venitele stolare uzitate.
4. Casa parohială cu grădina și supraclădirile economice necesare.

#### II Îndatoriri:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorințele proțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminecă și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificația recerută pentru parohii de cl. III, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului eparhial, să-și înainteze cererile adresate consiliului parohial ort. rom. din Poiana, prin Prea On. Oficiu protopresbiterat ort. rom. al tractului Caransebeș.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a Prea On. Domn Protopresbiter tractual, în vre-o Duminecă sau sărbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare, însă în nici un caz în ziua alegerii.

Poiana, din ședința consiliului parohial, ținută la 23 Ianuarie 1944.

3—3 Președinte: Pr. D. BIRTEA adm. par. Secretar: GH. URSULESCU

În conțelegere cu Oficiul protopopesc.  
Caransebeș, la 29 Ianuarie 1944.

ISAIA SURU protopop

### „CRAINĂ“ INSTITUT DE CREDIT, COMERȚ ȘI INDUSTRIE Societate pe acțiuni în lichidare TEREGOVA

### CONVOCARE

Domnii acționari ai Băncii Craina institut de credit, comerț și industrie s. p. a. în lichidare din Teregova, sunt invitați a participa la

#### Adunarea Generală Ordinară

care se va ține în ziua de 19 Martie 1944, ora 11 a. m. la sediul Băncii cu următoarea ordine de zi:

1. Deschiderea adunării, bilanțul anual, raportul comisiunii de lichidare, al consiliului de cenzori și darea absoluturului pe anul de gestiune 1943.

2. Propuneri.

Observare. În cazul când la ziua fixată nu se va prezenta numărul de acționari statutar pentru a se putea ține adunarea conform statutelor, aceasta se va considera amânată pentru ziua de 26 Martie 1944, când se va ține la aceeași oră și în acelaș local indiferent de numărul de acționari ce vor participa.

Teregova, la 15 Februarie 1944.

Comisiunea de lichidare:

Președinte,

s.s. Grama Nicolae.

Membrii,

s.s. Gheorghe Băcilă s.s. Crișan Poseti. s.s. D. Burai



„BANCA POPORALĂ“ INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII CA SOCIETATE PE ACȚII ÎN CARANSEBEȘ.

Sediul: Bozovici, Teregova și Pârvova.  
Capital social Lei 10.000.000. Reg. soc. bancare 12/1934.

Telefon No. 43

Expozitură: Eșelnița.  
Rezerve Lei 1.000.000.

## Convocare.

Domnii acționari ai institutului „Banca Poporală“ s. p. a. Caransebeș sunt invitați la a **XXXVII-a Adunare generală ordinară și la Adunarea generală extraordinară** cari se vor ține în Caransebeș la 30 Martie 1944, ora 11 a. m. în localul institutului.

### Ordinea de zi

#### a Adunării generale ordinare :

1. Deschiderea adunării generale.
2. Designarea unui notar și a doi acționari pentru verificarea procesului verbal.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administrație. Bilanțul și Contul Profit și Pierdere pe anul 1943 și raportul Consiliului de Cenzori. Darea absoluturului.
4. Distribuirea beneficiului net.
5. Fixarea jetoanelor și a remunerației Consiliului de Cenzori pe anul 1944.
6. Alegerea unui membru în Consiliul de administrație cu mandat de 6 ani.
7. Alegerea a trei membri ordinari și trei supleanți în Consiliul de Cenzori pe timp de 3 ani.
8. Propuneri în senzul statutelor.

In continuare

#### Adunarea generală extraordinară

### Ordinea de zi:

1. Modificarea art. 24 din statute.

#### Textul actual

Art. 24. La deciziuni asupra propunerilor pentru reducerea ori sporirea capitalului social, pentru modificarea statutelor, pentru fuziunea cu altă societate, ori pentru dizolvarea societății, se cere, ca în respectiva adunare generală să fie reprezentate cel puțin trei pătrimi din acțiunile emise și ca concluzele să fie aduse cu cel puțin jumătate a capitalului social. În lipsa acestui cvantum de capital se va ține o nouă adunare generală extraordinară în conformitate cu dispozițiunile codului de comerț în vigoare, care va aduce hotărâri valide fără considerare la numărul acționarilor prezenți și a capitalului reprezentat.

#### Text propus

Art. 24. La deciziuni asupra propunerilor pentru: mărirea capitalului; schimbarea obiectului principal al societății; schimbarea felului societății; fuziunea cu alte societăți; reducerea capitalului social sau reîntregirea acestuia prin emisiuni de noi acțiuni; dizolvarea societății; emisiunea de obligațiuni; ori care altă modificare a statutelor; cum și pentru ori ce altă deciziune pentru care legile prevăd aprobarea adunării generale extraordinare, se cere, ca în respectiva adunare generală extraordinară să fie reprezentate cel puțin trei pătrimi din acțiunile emise și ca concluzele să fie aduse cu cel puțin jumătate a capitalului social reprezentat. În lipsa acestui cvantum de capital, se va ține o nouă adunare generală extraordinară.

Pentru ținerea valabilă a adunării generale extraordinare, ca și pentru deciziunile de luat, se vor aplica dispozițiunile codului de comerț în vigoare.

Dacă în ziua prevăzută nu va fi prezentat numărul de acțiuni cerut de statute ședința adunării generale ordinare și extraordinare se amână pentru ziua de 9 Aprilie 1944, la aceeași oră și în același loc, cu aceeași ordine de zi, fără altă convocare, deliberându-se în conformitate cu prevederile legilor în vigoare.

#### Consiliul de Administrație

N. B. Domnii acționari, cari voesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiat, sunt rugați în senzul statutelor a-și depune acțiunile cu 3 zile înainte de adunarea generală în Caransebeș numai la institutul nostru, afară de Caransebeș la filialele din Bozovici, Teregova, Pârvova, Eșelnița ori la Institutele care sunt membre ale însoțirii „Solidaritatea“.

